

Humor dla Taty i Mamy

♥ 6-letnia Daria prosi mamę, żeby zapozowała do portretu. Gotowy rysunek wręcza mamie, a potem rozgląda się po rodzinie i sama do siebie mówi:
- „A teraz namaluję kogoś ładnego”.

♥ Jędrrek pyta:
- Mamo, a co to jest odchudzanie?
- To taki proces, podczas którego chudniemy. Można odchudzać się w domu, a można poza, samemu albo w grupie...
- A ta koleżanka, która wczoraj u ciebie była, też się odchudza?
- Tak.
- A dlaczego zjadła wszystkie nasze ciastka?

♥ W czasie spaceru z chłopczyk pyta Pani:
- Dlaczego te drzewa są takie grube?
Na to pani odpowiada:
- Są grube, bo już są stare.
A malec na to:
- To trzeba je pomalować i będą jak nowe!

♥ Mama prosi 6-latkę o pójście do sklepu po kostkę masła. Przed wyjściem przypomina:
- Tylko nie zapomnij powiedzieć dzień dobry, do widzenia i dziękuję.
Dziewczynka idzie do sklepu i zaraz od drzwi woła:
- Dzień dobry, do widzenia, dziękuję, poproszę kostkę masła.

♥ Z okazji naszej przedszkolnej Wigilii prosiliśmy, aby dzieci przyszły do przedszkola odświętnie ubrane. Rano w czasie ubierania białej koszuli jeden z maluchów zapytał Mamę:
- Znowu idziemy do kościółka?

♥ Mała Oliwia rozmawia z babcią.
Babcia: Jesteś moją wnusią!
Oliwia: Nie, mamy i taty.
Babcia: Mamy i taty to jesteś córką, a moją wnuczką. Jesteś wnusią moją, dziadka Jurka, babci Celinki, dziadka Włodka.
Oliwia: O Jezu, ale Was dużo! (i głębokie westchnięcie).

♥ Ola z tatą poszli na spacer do parku, by pozbiierać kolorowych liści.
Tata trzymając liść w rękę, mówi do Oli:
- To jest liść kasztana.
Na co Ola odpowiada, pokazując swój liść:
- A to jest liść Oli.

Wiadomości przedszkolne

Wakacje 2016

**Kochanym naszym Maluszkom
oraz ich Rodzeństwu i Rodzicom,
zdrowych i bezpiecznych wakacji życzą
Dyrektor, Nauczyciele i Pracownicy
Miejskiego Przedszkola nr 15 w Siedlcach**

Wiera Badalska

WAKACYJNE RADY

Głowa nie jest od parady
I służyć ci musi dalej.
Dbaj więc o nią i osłaniaj,
Kiedy słońce pali.

Płyń w rzece woda,
Chłodna, bystra, czysta.
Tylko przy dorosłych
Z kąpeli korzystaj.
Jagody nieznane
Gdy zobaczysz w borze,
Nie zrywaj! Nie zjadaj,
Bo zatruć się możesz.

Urządzamy grzybobranie.
Jaka rada stąd wynika?
Gdy jakiegoś grzyba nie znasz,
Nie wkładaj do koszyka.
Biegać boso- przyjemnie,
Ale ważna rada:
Idąc na wycieczkę
Dobre buty wkładaj!

Gdy w polu, w lesie czy za domem
Wykopiesz jakiś dziwny przedmiot zardzewiały,
Nie dotykaj go!
Daj znać dorosłym!
Śmierć niosą groźne niewypały!

EDUKACJA MATEMATYCZNA

Przedszkole odgrywa znaczącą rolę w rozbudowywaniu matematycznej sfery pojęciowej dziecka. Edukację matematyczną dzieci w wieku przedszkolnym należy widzieć szeroko. Musi być połączona z kształtowaniem odporności emocjonalnej, ćwiczeniami pewnych umiejętności matematycznych oraz z intensywnym rozwojem.

Edukacja matematyczna w przedszkolu ma przygotować dzieci do posługiwania się pewnymi pojęciami matematycznymi, do zrozumienia których dochodzą poprzez samodzielne działanie.

Dzieci trzyletnie nabywają w przedszkolu umiejętność posługiwania się określeniami położenia przedmiotów w przestrzeni, kierunku (w przód, w tył, do góry, w dół), przyswajają określenia czasu (długo-krótko), podejmują próby klasyfikowania przedmiotów oraz gromadzą przedmioty mające wybraną wspólną cechę (wielkość, kształt, kolor, przeznaczenie), porównują liczebność zbiorów (dużo - mało, tyle samo), oraz posługują się liczebnikami: jeden i dwa.

Dzieci czteroletnie rozróżniają, porównują i nazywają położenie przedmiotów w przestrzeni, kierunek i długość, przyswajają określenia czasu, klasyfikują przedmioty, porównują liczebność (równo, mniej, więcej), posługują się liczebnikami głównymi (jeden, dwa, trzy, cztery).

Dzieci pięcioletnie i sześcioletnie coraz dokładniej rozróżniają, porównują i nazywają położenie przedmiotów w przestrzeni w odniesieniu do siebie (na prawo, na lewo, naprzeciw), kierunek (w prawo, w lewo), długość mierzoną miarą dowolnie obraną, nazywają dni tygodnia oraz pory roku, klasyfikują przedmioty, porównują dwa zbiory różnych przedmiotów przez łączenie w pary po jednym elemencie z każdego zbioru (zbiory równoliczne i nie równoliczne), liczą elementy zbioru do 10 oraz posługują się liczebnikami porządkowymi. Ostatnim etapem jest praktyczne zaznajomienie z dodawaniem liczb oraz działaniem odwrotnym – odejmowaniem.

Zabawy i gry dydaktyczne spełniają ogromną rolę w rozwijaniu kompetencji matematycznych tych dzieci. Kształtują pojęcia matematyczne, pomagają dzieciom w zdobywaniu doświadczeń w zakresie działań matematycznych, ćwiczą technikę rachunkową, umożliwiają zrozumienie trudnych pojęć matematycznych, pozwalają na samodzielne wyciąganie wniosków z przeżywanych sytuacji.

DZIECIĘCE LICZENIE

Dziecięce liczenie wywodzi się z rytmu i gestu wskazywania, co daje początek intensywnych ćwiczeń, aby w umyśle dziecka ukształtowały się następujące umiejętności:

- liczenie obiektów i odróżnianie prawidłowego liczenia od błędnego;
- dodawanie i odejmowanie, najpierw na konkretnych, potem na palcach i wreszcie w pamięci;
- ustalenie gdzie jest więcej, a gdzie mniej przedmiotów.

Dziecięce liczenie kształtuje się w umyśle dziecka w sposób podobny do tego, w jakim opanowuje ono gramatykę języka ojczystego. W obu przypadkach istotną rolę odgrywa wcześniej rozwijająca się zdolność do wychwytywania prawidłowości.

W zakres dziecięcego liczenia wchodzi umiejętność:

- wyodrębniania przedmiotów do policzenia, a potem liczenie ich w odpowiedni sposób;
- ustalania, w którym z porównywalnych zbiorów jest więcej elementów i dziecko może to uczynić licząc elementy w obu zbiorach, może także ustawić je w pary;
- wyznaczanie wyniku dodawania i odejmowania.

Zdobyte doświadczenia pozwolą dzieciom odróżniać prawidłowe liczenie od błędnego. Gdy dziecko potrafi dostrzec błędy w liczeniu to jednocześnie pojmuje jakie prawidłowości nim rządzą:

- ✓ Podczas liczenia trzeba wskazywać gestem kolejne obiekty i wypowiadać stosowny liczebnik.
- ✓ Licząc nie wolno pominać żadnego obiektu, ani żadnego nie wolno liczyć kilkakrotnie.
- ✓ Liczebniki należy wymieniać w stałej kolejności.

DOŚWIADCZENIA Z WYKORZYSTANIEM JAJEK

Przedszkolaki z natury są bardzo ciekawe świata. Warto, więc wykorzystać ich chęć do nauki i zaproponować im przeprowadzenie naukowych eksperymentów. Zamienią się one we wspaniałą zabawę nie tylko dla dzieci, ale również dla rodziców.

JAK PORUSZYĆ JAJKO STRUMIENIEM POWIETRZA?

Umieść jajko w kieliszku. Spróbuj dmuchnąć na nie na tyle mocno, aby podskoczyło i położyło się na brzegu kieliszka.

♥ Jak myślisz, dlaczego jest to możliwe?

CZY MOŻLIWE JEST ZGNIĘĆ JAJKO W DŁONI?

Włóż jajko do wnętrza dłoni i postaraj się je zgnieść. Użyj plastikowego woreczka, aby uniknąć bałaganu, w przypadku, gdy Ci się to uda. Zgnieść jajko wydaje się bardzo proste, ale tak naprawdę jest szalenie trudne. O ile jajko nie ma uszkodzonej skorupki...

♥ Dlaczego tak się dzieje? Jak myślisz?

JAK ROZPOZNAĆ JAJKO SUROWE OD UGOTOWANEGO?

Przygotuj dwa ugotowane i dwa surowe jajka. Włóż je do jednego pojemnika, aby się zmieszaly. Spróbuj rozpoznać, które jest gotowane, a które

surowe poprzez kręcenie nimi na powierzchni stołu.

♥ Jak zachowują się jaja surowe? Jak gotowane?

JAJKO BEZ SKORUPKI. JAK TO MOŻLIWE?

Włóż dwa jajka do szklanek. Do jednej szklanki nalej zwykłej wody, a do drugiej octu winnego tak, by przykrywały całe jajka. Pozostaw je w szklankach na jeden lub dwa dni. Potem wyciągnij je ze szklanek, dotknij.

♥ Co się stało? Dlaczego?

KIEDY JAJKO TONIE? KIEDY UNOSI SIĘ NA POWIERZCHNI WODY?

Napełnij szklanki wodą. W jednej z nich rozpuść dwie łyżki soli. Zamieszaj szklankami tak, by nie móc ich rozpoznać. Następnie włóż do szklanek jajko i obserwuj jak zachowują się w wodzie. Spróbuj odgadnąć, która woda jest osolona na podstawie zachowania jajka.

♥ Czy w osolonej wodzie jajko tonie, czy unosi się na powierzchni?

JAK ROZPOZNAĆ JAJKO ŚWIEŻE OD ZEPSUTEGO?

Przygotuj miskę lub wiaderko z wodą. Włóż do niej kilka jajek. Sprawdź w ten sposób czy są świeże czy zepsute.

♥ Jak myślisz, co dzieje się z zepsutym jajkiem umieszczonym w wodzie?

Małgorzata Klimek

- ✓ Ostatni liczebnik określa też liczbę wszystkich liczonych elementów.
- ✓ Wynik liczenia nie zależy od tego, z której strony zaczniemy liczyć.
- ✓ Jak pomóc dziecku w zdobywaniu i pogłębianiu ww. umiejętności?
- ✓ Należy dostarczać mu jak największej ilości doświadczeń praktycznych w liczeniu! Rola dorosłego sprowadza się do organizowania sytuacji do liczenia i pomagania dziecku w liczeniu.

Tok postępowania może być taki:

1. Należy gestem wskazać objekty do policzenia (np. „To są klocki”).
2. Następnie trzeba spytać: „Ile ich jest?” i skłonić dziecko do oszacowania ilości. Szacując dzieci wypowiadają często liczebniki niezgodne z prawdziwą ilością. Nie trzeba protestować. W miarę treningu szacowanie będzie bardziej precyzyjne.
3. Teraz należy zaproponować: „Policz”. Nie wolno dziecku przeszkadzać w liczeniu; przerywać, poprawiać, skłaniać, by zaczęło od początku. Dorosły powinien obdarzać dziecko uwagą; najlepiej, jeżeli uważnie śledzi działanie dziecka i podpowiada „zapomniane” liczebniki.
4. Następnie należy zademonstrować prawidłowe liczenie: „Popatrz, jak ja liczę, Pomóż mi. Policzmy razem”. Kończąc liczenie dorosły akcentuje ostatni liczebnik mówiąc na przykład: „Dziewięć”. Jest dziewięć klocków.

Dziecko może liczyć wszystko: klocki na podłodze, książki na półce, jabłka na talerzu, drzewa przy drodze, ptaki w powietrzu... Można policzyć wszystko, co się znajduje w domu, np: garnki, krzesła, ręczniki... Warto też ćwiczyć z dzieckiem zrozumienie specjalnej roli ostatniego liczebnika, np: liczenie „znikających” obiektów; przelatujących ptaków, przejeżdżających samochodów, usłyszanych dźwięków, wkładanych do szuflady sztuczków. Liczone objekty znikają z pola widzenia dziecka, ale w pamięci pozostaje ostatni wypowiedziany liczebnik, który określa, ile jest policzonych obiektów. Trzeba pomagać dziecku zrozumieć, że niezależnie z której strony i w jakim położeniu będziemy liczyć liczba liczonych obie-

któw się nie zmienia, np.: „liczymy książki na półce. Jest ich 10. Ciekawe czy jak je przestawimy też będzie 10? A może nie?”

Dobłą okazją do liczenia jest spacer: liczymy latarnie, drzewa, domy w drodze do przedszkola i w drodze powrotnej. Nie trzeba się spodziewać, że dziecko opanuje umiejętność liczenia przedmiotów w krótkim czasie. Trening liczenia będzie skuteczny, jeśli dziecko będzie liczyło każdego dnia, przy każdej okazji.

W kompetencjach składających się na dziecięcę liczenie mieści się umiejętność porównywania liczebności dwóch i więcej zbiorów. Można to robić na dwa sposoby:

1. Bazuje na umiejętności liczenia i polega na tym, że dziecko musi policzyć objekty jednego zbioru i zapamiętać liczebnik. Potem policzyć objekty drugiego zbioru, zapamiętać i porównać oba liczebniki.
2. Wymaga już operacyjnego rozumowania na poziomie konkretnym. Dziecko musi ustawić w pary objekty porównywanych zbiorów (przyprządkować jeden do jednego) i na tej podstawie stwierdzić czy zbiory są równoliczne, czy też nie np: guziki i dziurki, buty i nogi, podstawki i filiżanki, talerze i łyżki.

W kształtowaniu umiejętności porównywania liczebności zbiorów trzeba te dwie grupy doświadczeń połączyć w umysłach dzieci. Później w szkole, muszą je bowiem stosować równolegle. W pojęciu dziecięcę liczenie zawiera się też umiejętność ustalania wyniku dodawania i odejmowania. Najpierw dziecko uczy się liczyć, aby ustalić ile jest, a potem uczy się dodawać i odejmować.

Kształtując i rozwijając u dzieci umiejętność liczenia, które trwa kilka lat pamiętajmy o paru bardzo ważnych zasadach:

- ✓ Należy zachęcać dziecko do liczenia, pokazywać, jak się liczy, liczyć razem z nim. Jeśli chcemy, aby dziecko opanowało umiejętność liczenia, to musi być ono aktywne, ma manipulować przedmiotami i dostrzegać prawidłowości. Dorosły ma mu w tym tylko pomóc i czuwać, aby proces uczenia przebiegał prawidłowo.
- ✓ Nie stosujemy ograniczeń w liczeniu. Dziecko może liczyć dokąd chce i jak długo potrafi.
- ✓ Bardzo ważne jest podpowiadanie zapomnianych liczebników. Pozwala to dziecku liczenie w coraz większym zakresie, uczy wypowiadać liczebniki we właściwej kolejności. Umożliwia dziecku usłyszeć regularności w brzmieniu liczebników.
- ✓ Na początku liczenie powinno odbywać się na przedmiotach jednorodnych. Po nabraniu wprawy można liczyć przedmioty niejednorodne, które znajdują się na wspólnym terytorium lub są w jakiś sposób powiązane.
- ✓ Doskonalenie umiejętności liczenia przedmiotów należy realizować równocześnie z ustalaniem, gdzie jest więcej, a gdzie mniej przedmiotów oraz z kształtowaniem się umiejętności dodawania i odejmowania, gdyż wszystkie te czynności zaliczane są do dziecięcęgo liczenia.
- ✓ Kształtowanie umiejętności dziecięcęgo liczenia powinno być wtopione w codzienne sytuacje. Poza wykorzystywaniem naturalnych sytuacji trzeba aranżować specjalne zadania i ćwiczenia, a także organizować gry i zabawy, które będą wyraźnie nastawione na kształtowanie matematycznych umiejętności.
- ✓ Organizując tego typu ćwiczenia i zabawy należy dostosować je do rzeczywistych możliwości dziecka. Należy pamiętać o prawidłowościach rozwojowych i wymagać tylko tyle, ile mieści się w strefie najbliższego rozwoju. Strefę tę Wygotski, określa jako „różnicę między poziomem rozwiązywania zadań pod kierunkiem i przy pomocy doros-

łych, a poziomem rozwiązywania zadań dostępnych w samodzielnym działaniu.”

Opracowała: Hanna Krupa

Na podstawie programu „Dziecięca matematyka” E. Gruszczyk – Kolczyńskiej

MOJA ULUBIONA BAJKA

Weronika Soszyńska z grupy I „Umizuchy” zajęła III miejsce w ogólnopolskim konkursie plastycznym „Moja ulubiona bajka” zorganizowanym przez Przedszkole Samorządowe w Rajbrocie.

Na konkurs wpłynęło 117 prac z 43 placówek z całej Polski.

Serdecznie gratulujemy Weronice i życzymy dalszych sukcesów.

Małgorzata Klimek